

Апри — това е България. Значи все на северъ. А целта ни е само една — да намѣримъ Борила и да го биемъ.

— Позволете, съръ, — се обади Кононъ дьо Бетунъ — но ако Борилъ се скрие задъ планината и не успѣемъ да му нанесемъ решителна победа?

— Тогава ще следваме и задъ планината — каза непоколебимо императорътъ.

Баронитъ се спогледнаха. Сведоха сбърчени чела.

— Опасенъ е пътя задъ планината... — каза тихо Ансо дьо Кайо — който е отивалъ натамъ, никога не се е връщалъ... Непристъпенъ е Търново, гнѣздото на българския кралъ. А пътя неизвестенъ и пъленъ съ засади, непроходими планини, девствени гори...

— Нѣма нищо невъзможно за добрия рицаръ... — отсѣче кжсо и сухо Апри, като сви вежди.

Борината, прикрепена на една халка надъ входа, хвърляше игриви сѣнки по навѣсеното му лице.

— Добре, съръ, — се обади тогава едриятъ браникъ Пиеръ дьо Брасио, витязътъ при превземането на Константинополь — ако така сте решили ние се покоряваме. Ще следваме пътя все на северъ, край Верея, къмъ планината. Но затова е нужно преди всички да си осигуримъ тила. Защото отъ кѣде сме увѣрени, че като навлѣземъ въ опаснитѣ проходи, задъ насъ нѣма да изникне отневидѣлица войска, която да ни загради?

Императорътъ се усмихна.

— Мислихъ и за това, Пиеръ дьо Брасио. На изтокъ ще оставимъ войски, които да пазятъ дѣсния ни флангъ. Въ планината Родопа, владѣтель на областта Ахридось, живѣе единъ високъ благородникъ на име Алексей Славъ. Той се намира по обикновено въ непристъпнитѣ крепости Цѣлина или Кричимъ. Този Славъ е роднина на кралъ Борилъ, но е въ война съ него. Ще изпратя двама посланици, които да му предложатъ нашето приятелство и да искатъ помощта му противъ Борила, който, както казватъ, незаконно е узурпиралъ престола на наследника Иоанъ Асѣнь. Като получимъ благоприятенъ отговоръ отъ деспота Славъ, ще потеглимъ веднага. А въ това време вие ще се погри-